

st*ark

STERKE VERHALEN VAN MENSEN MET EEN HANDICAP

DECEMBER 2019 // 32

P608419

**DOSSIER
WONEN**
IN VERBONDENHEID

**“ZOLANG HET KAN, BLIJF
IK ACTIEF ALS TANDARTS”
HUURSYSTEEM VOOR MENSEN MET
SNEL DEGENERATIEVE AANDOENING
BIEDT OPLOSSINGEN**

**HOE RUN JE JE BESTAAN
ALS MANTELZORGER?
MAGENTA EN VLAAMS
EXPERTISEPUNT MANTELZORG**

**DE HANDEN UIT DE MOUWEN BIJ
LABIOMISTA IN GENK**

Vlaanderen
is welzijn

VAPH

VLAAMS AGENTSCHAP VOOR
PERSONEN MET EEN HANDICAP

SOLIDARITEIT

In het tweede deel van het dossier Wonen (zie ook Sterk september 2019) maken we kennis met Maud&Co, Toontjeshuis en Zewopa. Elk op hun manier brengen deze initiatiefnemers sociaal ondernemerschap in de praktijk. En ja, het is soms een tocht met obstakels. Maar de mogelijkheden zijn er. Waar samenwerking en solidariteit centraal staan, groeien mooie en duurzame projecten. Niemand hoeft er alleen voor te staan. Tal van organisaties delen graag hun kennis en ervaring om je te begeleiden en wegwijs te maken. De verhalen in Sterk kunnen jou allicht inspireren.

Nog een initiatief dat onze aandacht verdient, is LABIOMISTA in Genk. Het is geen toeval dat ook hier heel verscheiden partners de handen in elkaar slaan. Mensen met een handicap verzorgen in LABIOMISTA elke dag de lama's, de dromedarissen en de kippen en vinden er rust, sociaal contact, vriendschap, kunst, ontspanning, natuur en een zinvolle dagbesteding.

Achter de schermen geven de medewerkers van het VAPH elke dag het beste van zichzelf voor een optimale dienstverlening. We weten voor wie we werken, en dat motiveert ons. Het recente initiatief voor de verhuur van hulpmiddelen aan mensen met een snel degeneratieve aandoening (SDA) kwam er voor mensen als tandarts Alex Demets die ALS heeft. Ook de VAPH-collega's die zich over de cijfers, het budget en de boekhouding buigen, doen dat met een warm hart voor de mensen.

Ondertussen is een grote beweging ingezet om budgetten voor gelijkwaardige ondersteuning effectief gelijkwaardig te maken. Veel mensen hebben hier lang naar uitgekeken. Voor anderen is de aanpassing minder prettig nieuws. Het VAPH werkt aan begeleidende maatregelen om de nodige perspectieven op zorggarantie te kunnen bieden.

Kersvers Vlaams minister van Welzijn Wouter Beke maakte bekend dat er 270 miljoen extra middelen komen. De vorige Vlaamse Regering verhoogde het budget al drastisch.

We zullen er ook nu alles aan doen om die extra middelen optimaal in te zetten. De meeste wachtenden krijgen vandaag al een of andere vorm van ondersteuning.

Samen met alle VAPH-medewerkers engageer ik me om ook van 2020 een mooi en boeiend jaar te maken. We blijven ijveren voor een inclusieve wereld en doen dat graag samen met jou, je context en de vele organisaties op het terrein. Een gelukkig 2020!

James Van Casteren,
administrateur-generaal VAPH

BLIKVANGERS

06

Beeldverhaal

Tony woont zelfstandig en gaat elke dag met zijn elektrische scooter werken. Hij wil een positief verhaal vertellen.

07

Dossier Wonen in verbondenheid

"We zoeken mensen die hun geluk willen delen." Lees de verhalen uit Zewopa, Toontjeshuis en Maud&Co.

14

Achter de schermen

Ook in het team cijfers, boekhouding en budget van het VAPH staan de mensen centraal. "Onze grootste voldoening? Als we meer mensen kunnen helpen."

COLOFON

Driemaandelijks magazine van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Redactie: VAPH i.s.m. Zorgcommunicatie.be

Grafische vormgeving: Filip Erkens en Taisia Migov

Wil je je abonneren op Sterk?

Of wil je je uitschrijven? Surf naar www.vaph.be/actueel/magazines

V.U. James Van Casteren, Koning Albert-II-laan 37, 1030 Brussel

KORT

Website brengt verhalen van kinderen en jongeren

IK HEB (N)IETS MET TAAL

Een spraak- en/of taal(ontwikkelings)stoornis kent vele namen en gezichten. Het is een onzichtbare stoornis die meer aandacht verdient. Daarom ontwikkelde de Thuisbegeleidingsdienst van vzw Sint-Lievenspoort te Gent de website www.ikhebnietsmettaal.be.

Je vindt op deze website verhalen van kinderen en jongeren met een spraak- en/of taal(ontwikkelings)stoornis en hun omgeving. Zo is er bijvoorbeeld het verhaal van Arne (8,5 jaar). Zijn mama vertelt over de diagnose 'verbale dyspraxie' die haar zoon kreeg, zijn schoolloopbaan, zijn manier van communique-

ren en zijn sociale contacten. "Ge ziet hem dan zo echt staan, zo van hoe moet ik hier mijn mondje vormen om die letter of dat woord te kunnen uitspreken." //

Meer verhalen vind je op www.ikhebnietsmettaal.be.
www.sintlievenspoort.be

beeld: vzw Sint-Lievenspoort

Wouter Beke minister van Welzijn

Wouter Beke (CD&V) is minister van Welzijn in de nieuwe Vlaamse Regering. Hij volgt Jo Vandeuren op. Beke is ook bevoegd voor Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding.

Wouter Beke werd op 9 augustus 1974 geboren in Lommel. Hij is licentiaat in de Politieke Wetenschappen en doctor in de Sociale Wetenschappen. Van 2010 tot 2019 was hij partijvoorzitter van de CD&V. Hij was ook burgemeester van Leopoldsburg. In het volgende nummer van Sterk (maart 2020) lees je een uitgebreid interview met de nieuwe minister. //

foto: Vlaamse Regering

Onderzoek Universiteit Gent

EFFECT VAN PVF OP KEUZES OVER ZORG EN ONDERSTEUNING

De Universiteit Gent voert een onderzoek naar het effect van de persoonsvolgende financiering op het maken van keuzes over zorg en ondersteuning. Veel mensen met een handicap maken die keuzes zelf of beslissen mee, maar dit onderzoek richt zich specifiek op de naaste familieleden van personen met een handicap.

Vandaar deze oproep: ben je een naast familielid van een persoon met een handicap? Wordt deze persoon ondersteund door een vergunde zorgaanbieder? Dan nodigt de Universiteit Gent je uit om deel te nemen aan het onderzoek. 10 minuten van je tijd volstaan. //

Surf naar <https://tinyurl.com/vragenlijstPVF> en vul de korte online vragenlijst in. De antwoorden zijn volledig anoniem. De Universiteit Gent dankt je alvast van harte voor je medewerking.

“ZOLANG HET KAN, BLIJF IK ACTIEF ALS TANDARTS”

Tandarts Alex Demets uit Ruisbroek is 64 jaar en heeft sinds twee jaar ALS. Dat is een snel degeneratieve aandoening, waarbij de spieren geleidelijk aan kracht verliezen. Ondanks zijn aandoening blijft Alex Demets actief als tandarts. Praten en slikken lukt niet meer, maar dankzij enkele hulpmiddelen slaagt Alex Demets erin zijn leven zo goed en zo kwaad als mogelijk verder te zetten.

“Twee jaar geleden werd ALS bij me vastgesteld. De spierziekte tast vooral mijn aangezicht en mijn linkerbeen aan. Op internet ben ik op zoek gegaan naar een toestel dat mijn spraak kon vervangen. Een Tobii Dynavox leek het best aan mijn behoeften te beantwoorden. Het Neuromusculair Referentiecentrum (NMRC) van Inkendaal was het hiermee eens en zo kon ik er aanspraak op maken. Het apparaat werkt simpel. Ik typ woorden en zinnen, die de computer dan uitspreekt voor mij. Standaardzinnnetjes die ik vaak gebruik, kan ik opslaan en hoef ik niet telkens opnieuw in te tikken. Dat is handig voor in mijn praktijk.”
Hoe reageren zijn patiënten daarop?
“Ik verwittig de mensen vooraf en

dan gaat het wel vlot. Eerst hoopte ik dat ik ook telefoongesprekken zou kunnen voeren via het apparaat, maar dat bleek moeilijker. Ik heb dan maar een boodschap laten inspreken op mijn voice mail, met het verzoek om mij te contacteren via e-mail of sms. Op die manier lukt het wel weer.”
“Ja, het is belangrijk voor mij dat ik als tandarts actief kan blijven. Zo lang mijn handen werken en mijn conditie het toelaat, wil ik het blijven doen. Ik heb mijn beroep altijd met veel plezier uitgeoefend. Ik doe er alles aan om mijn conditie op peil te houden. Maar je hebt twee opinies hierover: de ene zegt dat je de spieren niet te veel mag belasten, de andere dat je vooral actief moet blijven. Ik oefen op de hometrainer en ik heb het gevoel dat het helpt voor mij. Ik ben wel snel moe. Een kwartier per dag is voldoende. Mijn maagsonde beperkt me natuurlijk ook in mijn bewegingsvrijheid.”

In golven

“De ondersteunende hulpmiddelen zijn cruciaal voor mij. De samenwerking met het NMRC van Inkendaal en met het VAPH verloopt prima. Naast het communicatie-instrument heb ik ook een toestel dat slijmen wegzuigt. Ook dat helpt mijn comfort wezenlijk vooruit.”

“Het gaat allemaal heel snel bij ALS. Op een dag merkte ik dat mijn stem precies wat veranderd was de jongste tijd. Ik werd doorverwezen naar een neuroloog, die de diagnose stelde. Sindsdien gaat de ziekte almaar verder. Ik beseef heel goed wat er aan het gebeuren is. Ik zal nog ondersteunende apparaten en toestellen nodig hebben als de ziekte zich verder ontwikkelt. Op het einde wacht me een beademingstoestel. Ik heb daarover al gepraat met de medewerkers van Inkendaal. We weten dat het eraan zit te komen. Zelfs mijn overlijden kan ik me goed voorstellen.”

“Ik voel me achteruitgaan. Het gaat in golven: nu eens trager en dan weer sneller, met goede en kwade en dagen. Er komt zoveel bij kijken. De

Je hoort me niet klagen over de ondersteuning en de begeleiding. Het enige waarover ik me opwind, is de trage toegang tot medische ontwikkelingen.

Huursysteem voor mensen met een snel degeneratieve aandoening

Voor personen met een snel degeneratieve aandoening worden hulpmiddelen voor communicatie, computerbediening en omgevingsbediening sinds 1 januari 2019 aangeboden in een huursysteem in plaats van een aankoopstelsel.

Wie een snel degeneratieve aandoening heeft, zoals ALS, heeft vaak heel dringend een hulpmiddel nodig en moet vaak ook snel van hulpmiddel kunnen veranderen als de ziekte evolueert. Zo kan in het begin bijvoorbeeld een gemakkelijk draagbaar, handbediend toestel ideaal zijn, terwijl in een volgende fase misschien een toestel met rolstoelbesturing of bediening via het oog noodzakelijk is.

Het huursysteem zorgt ervoor dat je snel over een hulpmiddel kan beschikken en het ook snel kan inwisselen voor een beter passende oplossing.

Meer informatie vind je op www.vaph.be/hulpmiddelen/tegemoetkomingen/huur-hulpmiddelen-sda.

logopediste wees me er bijvoorbeeld op dat de kans reëel was dat ik me zou verslikken in mijn voedsel. Daarom heb ik nu die maagsonde. Ook mijn medicatie neem ik langs die weg. Dat is trouwens mijn grootste gemis: dat ik niet meer kan eten, niet meer kan genieten van een heerlijke maaltijd met vrienden. Ik hou van die sociale contacten. Nog altijd. Gelukkig heb ik veel goede vrienden. Ik kook ook graag en ik doe het nog elke dag, voor mijn echtgenote. Soms proef ik een heel klein beetje, maar ik moet voorzichtig zijn.”

“Je hoort me niet klagen over de ondersteuning en de begeleiding. Het enige waarover ik me opwind, is de trage toegang tot medische ontwikkelingen. Het UZ Leuven staat aan de wereldtop voor ALS, maar voor nieuwe oplossingen moet de ethische commissie haar goedkeuring geven en dat zorgt voor ellendig veel vertraging... Ik heb geen tijd daarvoor. En dankzij internet weet ik heel goed wat er vandaag allemaal bestaat. Genetische behandeling, bijvoorbeeld.

Maar procedures, dossiers... weet je wel. Dat vind ik frustrerend. De tijd speelt in mijn nadeel. Ook de farmaceutische industrie zou best nog wat meer inspanningen kunnen doen.”

De juiste oplossingen

“Veel energie rest me niet en ik moet keuzes maken. Mijn praktijk, mijn gezin, mijn vrienden staan voorop. Maar ik wou ook tijd maken voor dit interview. Omdat het belangrijk is te laten weten dat er heel wat hulpmiddelen bestaan die voor mensen met een beperking het verschil kunnen maken. Via de site van het VAPH vind je alles en eens je in overleg met een NMRC de juiste oplossingen voor je situatie vindt, kan het snel gaan. Zeker voor mensen met een snel degeneratieve aandoening, zoals ALS. Sommige hulpmiddelen krijg je bovendien in bruikleen waardoor je ze snel kan wisselen als ze niet meer voldoen. Het is dankzij die ondersteuning dat ik vandaag nog mijn praktijk als tandarts kan uitoefenen.” //

MIJN VERHAAL IS ONGEWOON GEWOON

TONY HEEFT EEN MOTORISCHE BEPERKING. HIJ VOLGDE BUITENGEWOON ONDERWIJS IN SINT-LODEWIJK IN KWATRECHT. HIJ VERWERF DAAR DE BASISLEERSTOF DIE DE LEERLINGEN IN HET GEWOON ONDERWIJS KRIJGEN. ZONDER FRANJES.

IN HET GEWOON ONDERWIJS GING IK MIJ TE PLETTER LOPEN. IK BEN VORSTANDER VAN INCLUSIEF ONDERWIJS WANNEER HET KAN. WANNEER HET MOET IS BUITENGEWOON ONDERWIJS HET BESTE.

MIJN VADER WAS MIJN STEUNPILAAR. HIJ KWAM HIER GRAAG EN VEEL. IK HEB ALTIJD OPGEKEKEN NAAR HEM... OM ZIJN MANIER VAN ZIJN ... HIJ KEEK OOK NAAR MIJ OP...

GELUKKIG VOND IK FIJN WERK.

DANKZIJ ZELFSTUDIE HEB IK TELKENS NIEUWE KANSSEN GEKREGEN OP MIJN WERK.

TONY WERKT MOMENTEEL OP DE FINANCIËLE DIENST.

VRRRRR!

MIJN COLLEGA'S NEMEN MIJ ALS IEMAND 'ZONDER BEPERKING'... EN MET AANDACHT VOOR MIJN FYSIEKE NODEN.

TONY WERKT ELKE NAMIDDAG. MET DE ELEKTRISCHE SCOOTER 2X7 KM, DWARS DOOR GENT.

TONY WERKT ONDERTUSSEN 23 JAAR OP DE CENTRALE DIENSTEN VAN DE ORGANISATIE VAN DE BROEDERS VAN DE LIEFDE.

IK VERKIES ZELFSTUDIE THUIS BOVEN EEN OPLEIDING BIJVOORBEELD. IK BEPAAL DAN ZELF MIJN TEMPO.

PASSIEF :) WIELRENNEN IS MIJN PASSIE. VAN JANUARI TOT OKTBER.

MET EEN GROEP SUPPORTERS EN VRIENDEN SPELEN WE WEDSTRIJDEN, ZONDER GELDINZET

VROEGER GING IK AF EN TOE OP REIS. DE LAATSTE JAREN VEEL MINDER. IK NEEM MIJ VOOR OM VOLGENDE JAAR OPNIEUW NAAR DE BERGEN TE GAAN... OF NAAR DE SPAANSE KUST.

TONY WOONT ZELFSTANDIG IN EEN FLAT IN GENT.

ALS IK HULP NODIG HEB, BEL IK MIJN ASSISTENTEN.

IK HEB NOOD AAN DE RUST IN MIJN HUIS. HET STADSLEVEN GEEFT EEN SOORT GEJAAGDHEID DIE IK SOMS MOEILIJK KAN VERDRAGEN.

HET AANREIKEN VAN EEN HELPENDE HAND GEEFT JE ZOVEEL TERUG.

IK HOOP DAT HET EEN POSITIEF VERHAAL WORDT :)

THE END

Michaël helpt de aannemer bij de verbouwingswerken in Maud&Co.

DOSSIER

WONEN

IN VERBONDENHEID

2
deel

In dit tweede deel van het dossier Wonen – het eerste deel verscheen in Sterk september 2019 – gaan we langs bij Maud&Co, Toontjeshuis en Zewopa. Op elk van deze plekken worden mensen geprikkeld om aan het leven deel te nemen.

“DE JONGEREN GROEIEN EN VOELEN ZICH WAARDEVOL”

Maud&Co is een cohousingproject in Hoboken. Mede-initiatiefneemster is Kathleen van Wynsberghe, de mama van de nu 23-jarige Maud. Sinds begin dit jaar verblijven er in Maud&Co zeven jongvolwassenen.

“Het idee ontstond vier jaar geleden”, vertelt Kathleen van Wynsberghe. “Maud heeft een oudere broer en zus en ziet die evolueren: naar school, op kot, bij hun lief gaan wonen... ‘Ik wil ook op kot’ zei Maud. Mijn leuze is: alles kan, zolang het tegendeel niet bewezen is. Zo heeft Maud altijd inclusief onderwijs gevolgd. Maar er is natuurlijk ondersteuning nodig. En zoals de behoeften evolueren, verandert ook de aard van ondersteuning. Het is een verhaal dat nooit af is. Een oplossing ‘voor de rest van je leven’, daar geloof ik niet in. Voor welke jongere lukt dat wel? Mensen veranderen van job, van relatie, van dromen... Ook voor Maud zochten we dus vooral iets wat haar op dat moment kon helpen.”

“Maud studeerde na haar secundaire school fotografie. Ze had al negen jaar dezelfde inclusiekracht, maar door het M-decreet waren er meer

beperkingen. Gelukkig hadden we in al die jaren zelf een stevig kader uitgebouwd. Zo had Liesbeth ooit stage gelopen bij ons. Omdat het goed klikte, hebben we haar gevraagd om inclusiekracht van Maud te worden. Na lang zoeken, vonden we een school bereid om Liesbeth op de loonlijst te nemen en naar Maud te detacheren. De samenwerking met Liesbeth verliep heel goed. In zoverre zelfs, dat toen Maud op kot wou, we samen op het idee kwamen om een pand te zoeken in de stad. Liesbeth, die orthopedagoog is, zou haar huis verkopen en zou met haar gezin cohousen en een ‘zorggezin’ runnen met meerdere jongeren. Dat was een goede oplossing, want mijn grootste zorg is dat Maud zou vereenzamen. Mensen met een handicap vinden en onderhouden moeilijker sociale contacten.”

Kijken of het klikt

“Financieel is het niet eenvoudig. We hebben finaal zeven zorgbudgetten nodig voor alle ondersteuning. We opteerden voor een kleinschalige woonvorm en vonden een pand met plaats voor negen. We werkten een visietekst uit, met het profiel van Maud als vertrekpunt. De andere bewoners moeten min of meer dezelfde capaciteiten hebben. Daarnaast is solidariteit een grondbeginsel. Niet het financiële staat voorop, maar het samenwonen. Mensen met een beperking kunnen vaak niet kiezen met wie ze samenwonen. Wij wilden dat wel. We hielden infosessies voor investeerders, vrijwilligers en potentiële bewoners. Met de kandidaat-bewoners organiseerden we daarna activiteiten: minigolf, een picknick, een uitstap... Om te zien of het klikte. Sommigen voelden meteen: dit is het! Anderen ervaarden dat dit toch niet was wat ze zochten. Vandaag hebben we nog altijd twee plaatsen vrij, die we warm houden tot er zich kandidaten aanmelden die zich goed voelen in dit initiatief.”

“Terugkijkend hebben we op korte tijd veel werk verzet. Het loopt vrij goed nu, al zitten we allemaal op ons tandvlees. We zijn ambitieus. We zorgen niet alleen voor een woonst waar we hun zelfstandigheid en verantwoordelijkheid stimuleren, maar zoeken ook passende vrijetijdsactiviteiten en werkgelegenheid in de buurt: in de groendienst, de administratie, bij Natuurpunt, de slager, de fietsenmaker, scholen, een broodjeszaak, de CM... We coachen elke jongere individueel. Dat vergt vele uren ondersteuning. Maar de jongeren zijn fier. Ze voelen zich groeien.”

foto: Maud&Co

“Alles kan, zolang het tegendeel niet bewezen is.”

foto: Maud&Co

Job on hold

"Zelf heb ik mijn baan on hold gezet om als vrijwilliger te werken voor Maud&Co. Liesbeth en haar gezin wonen in een duplex appartement bij Maud&Co, zodat er nachtpermanentie is. Op die manier realiseren we nu vijf dagen per week opvang. We werken samen met Solidariteit voor het Gezin en met stagiairs van hogescholen. De negen plaatsen zijn verspreid over drie huisjes, met gemeenschappelijke ruimtes."

"Geen enkele jongere heeft al een volwaardig zorgbudget, ze staan allemaal op wachtlijsten. Samen hebben ze ongeveer één volledig zorgbudget. Maud zelf staat al 16 jaar op de wachtlijst. Mijn aanvoelen is, dat hoe meer je als ouders zelf doet, hoe langer je op de wachtlijst blijft. Dat is een bittere vaststelling. Al 4 jaar kan ik mijn job als verpleegkundige niet doen. Maud is nu 23 jaar. In Maud&Co leert ze stap voor stap om verantwoordelijkheid te nemen, het huishouden te doen en zichzelf te verzorgen. Ze droomt ervan om verder te groeien, nog autonomer te gaan wonen in de buurt met een lijntje naar Maud&Co. Zo kan je met minder middelen meer jongeren helpen. Weet je, ik heb me de jongste jaren hard verdiept in alle dossiers van de bewoners. Veel mensen vinden hun weg niet in de doolhof van de zorg. Zelf investeert de overheid minder dan vroeger in vastgoed.* Zo pushen ze ons om zelf dit soort initiatieven te nemen. Maar het is allerm minst evident." //

www.maudenco.be

* Noot van het VAPH: Kleinschalige ouderinitiatieven die tot doel hebben te voorzien in infrastructuur voor personen met een handicap, kunnen een beroep doen op alternatieve vormen van financiering voor het aspect vastgoed via het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA). Dit soort initiatieven geeft immers mooie kansen op meer inclusief wonen. Parallel en onverminderd wordt via VIPA verder ingezet op de uitbouw en vernieuwing van infrastructuur bij de vergunde zorgaanbieders. Daar ligt de nadruk op noodzakelijke infrastructuur voor zwaar zorgbehoevenden.

HANDICAP & WONEN

Juridische en financiële aspecten van een inclusieve woning

Begin december verscheen de digitale publicatie 'Handicap & wonen' van de Koning Boudewijnstichting (KBS). De publicatie is een aanvulling op de brochure 'Vind of creëer een inclusieve woning in België', die nog altijd beschikbaar is op de website van de KBS.

De nieuwe brochure gaat in op de juridische en financiële aspecten van een inclusief woonbouwproject. Ze bestaat uit zeven praktische fiches met links naar nuttige informatie. De volgende vragen worden behandeld:

- Welke zijn de mogelijke formules voor een inclusief woonbouwproject?
- Hoe ontwerp je het?
- Hoe zet je het technisch op?
- Hoe financier je het?
- Welke statuut krijgen de bewoners?
- Hoe werk je de begeleiding uit van de bewoners?
- Hoe financier je hun dagelijks leven? //

Deze publicatie werd gerealiseerd in samenwerking met GiPSo en Habitat et Participation. Alle informatie op www.kbs-frb.be bij 'Publicaties'.

Een woon- of dagbestedingsproject voor je zoon of dochter met een handicap realiseren?

Kies de juiste gps!

De zoektocht naar een geschikte plek is voor veel ouders een bron van zorgen en stress. Wil je zelf een woon- of dagbestedingsproject realiseren, maar weet je niet hoe te beginnen? Wil je weten hoe je andere ouders kan vinden die met hetzelfde idee rondlopen? En of je plannen realistisch en financieel haalbaar zijn? Dan kan je bij GiPSo aankloppen.

GiPSo beantwoordt je vragen en zorgt voor ondersteuning. Het belangrijkste doel van GiPSo wordt het begeleiden van initiatiefnemers van een project vanaf de aanmelding tot de opstart. GiPSo werkt als een gps, die aanwijzingen geeft over hoe je doel te bereiken, zonder het stuur over te nemen.

Een project kan starten met één initiatiefnemer, maar evolueert altijd tot een project van een groep mensen samen. Het wordt gedragen door een brede groep mensen: familie en vrienden, de buurt, vrijwilligers enzovoort. Elk project wordt zo uitgewerkt dat er geen financiële drempels zijn voor toekomstige deelnemers.

GiPSo geeft geregeld infoavonden voor mensen die erover denken om een project op te starten. Je kan ook een afspraak maken met een van de GiPSo-medewerkers. //

Alle informatie op www.gipso.be.

“WIJ ZOEKEN MENSEN DIE HUN GELUK WILLEN DELEN”

‘Jij zou gemakkelijk iets kunnen doen voor je zoon Toon, maar hoeveel mooier zou het zijn als je een grotere groep jongeren met een handicap zou kunnen helpen.’ Met die straffe uitdaging ging ondernemer Joost Callens van Durabrik aan de slag. In 2015 organiseerde hij een eerste denktank. Even later zag het concept Toontjeshuis het licht. Vijftien projecten staan ondertussen op stapel, in 2021 opent de eerste realisatie.

Bestuurder Bert Niclaes heeft de ontwikkeling van Toontjeshuis van dichtbij meegemaakt. Hij was 18 jaar financieel directeur in het bedrijf van Callens. “Toontjeshuis raakt me persoonlijk”, zegt hij. “Mijn broer heeft een handicap, ik ken de uitdagingen.” “Toontjeshuis is vooral een netwerkorganisatie. We zijn gestart met fondsenwerving samen met de Koning Boudewijnstichting. We richtten een vzw op die de visie bewaakt en twee coöperatieve vennootschappen met een sociaal oogmerk. De ene coöperatie beheert financiële middelen die enkele families onbaatzuchtig ter beschikking stellen om huizen mee te bouwen. Het rendement is beperkt, maar de sociale impact is groot. We zijn daarom doorlopend op zoek naar investeerders. Een tweede coöperatie verenigt ons met tien zorgorganisaties die samen met ons willen investeren in de processen en later de woon- en dagondersteuning opnemen in hun regio. Zo vormen we een sterk netwerk van organisaties.”

Duurzaamheid

“Iedereen kan bij ons aankloppen voor ondersteuning van hun project. Solidariteit en duurzaamheid, in alle betekenissen, zijn de sleutelwoorden. We bouwen met aandacht voor duurzame energie. Bovendien zijn onze gebouwen aanpasbaar: als de noden

veranderen, verandert de woning mee. Duurzaamheid zit ook in ons netwerkmodel. Samen bereiken we meer dan alleen.”

“Elk Toontjeshuis vormt een aparte vzw. De ouders die initiatiefnemer zijn, beheren de vzw. Zij bepalen wie in het huis komt wonen en welke afspraken er gelden, bijvoorbeeld over wat ze gemeenschappelijk en individueel organiseren. Alles samen ontwikkelen we vandaag vijftien projecten. We hopen dit jaar nog de eerste steen te kunnen leggen voor ons project in Boom, waar veertien studio’s komen. Er is een startgroep, maar er zijn nog instapmogelijkheden. Kandidaten brengen we in contact met de andere bewoners en met de zorgpartner. Wij streven voor iedereen naar de beste oplossing.” Het is allicht niet gemakkelijk om de juiste mensen samen te brengen? Bert Niclaes: “Het begint met enkele mensen die elkaar vinden. Van daaruit groeit het project. We nemen de tijd die nodig is om de groep te vervolledigen. We zetten nooit zomaar mensen bij elkaar. Per huis is er een ‘host’ die ter plekke als een maatschappelijk werker functioneert. Ook ouders en vrijwilligers nemen taken op, bijvoorbeeld voor de permanentie of het onderhoud. Er is altijd een gedeelde regie: de lokale vzw met de ouders, de zorgorganisaties en Toontjeshuis.”

Ondernemer Joost Callens met zijn zoon Toon.

Solidariteit

Wat als geïnteresseerde mensen nog geen zorgbudget hebben? “Een leven begint niet bij een zorgbudget. Solidariteit is belangrijk, al moet het financiële plaatje uiteindelijk kloppen. Daarom zal een Toontjeshuis in het begin misschien geen zeven dagen op zeven open zijn en moeten de ouders bijspringen. Maar we weten dat het kan en ook mensen die op hun budget wachten, zijn welkom. Wie geen solidariteit aan de dag wil leggen, past niet in het concept Toontjeshuis. Wie vandaag een budget krijgt, weet dat hij ‘geluk’ heeft. Wij zoeken mensen die hun geluk willen delen.”

Hoe gaat het ondertussen met Toon om wie het allemaal begonnen is? “Toon is ondertussen 18 jaar. Hij is trots op Toontjeshuis, maar zelf wil hij het liefst alleen wonen. Ook hij maakt graag zijn eigen keuzes.” //

www.toontjeshuis.be

“MENSEN PRIKKELLEN OM AAN HET LEVEN DEEL TE NEMEN”

Zewopa staat voor inclusief leven en wonen in de samenleving. De organisatie biedt ondersteuning in zes sociale woonwijken in de provincie Antwerpen. Centraal staat het idee van de ‘warme wijk’ die erin slaagt om individuele beperkingen collectief te overstijgen.

“Inbedding in een warme wijk geeft inclusief wonen een echte kans”, zegt afgevaardigd bestuurder Joris Bracquené van Zewopa. “Zo’n warme wijk ontstaat niet vanzelf, je moet die opbouwen. Dat zien we mee als onze opdracht. Dat doen we onder meer met een wijkcentrum, de combinatie van een dagcentrum en een multifunctioneel cultureel centrum. Kwetsbare mensen – ouderen, personen met een psychische kwetsbaarheid en mensen met een handicap – voeren er mee het beheer, doen er vrijwilligerswerk en activiteiten. Individuele ondersteuning gekoppeld aan collectieve inbedding, daar gaan we voor.”

“Zewopa is volop in ontwikkeling. In 2011 telden we 66 cliënten, vandaag tegen de 400, van wie 210 personen met een handicap. We hebben die verzesvoudiging gerealiseerd met nog

geen 50% meer middelen. Dankzij ons wijkmodel, dat steunt op de professionele hulp en vermaatschappelijking. Met het wijkcentrum trekken we naar de samenleving en tegelijk trekken we de samenleving binnen in zorg en welzijn. We besteden veel aandacht aan zingeving en empowerment, bijvoorbeeld door het medebeheer van de doelgroep.”

Kwaliteit van leven

“Elke warme wijk telt 2.000 tot 4.000 inwoners. Met die massa kan je de beperkingen van de doelgroep overstijgen in hun eigen, vertrouwde woonomgeving. We werken hiervoor samen met sociale huisvestingsmaatschappijen, maar ook met de reguliere woonmarkt. Een gemengde omgeving creëert de beste context.” “De persoonsvolgende financiering heeft deze ontwikkelingen een duw

in de rug gegeven, ook al waren we met Zewopa eerder al die weg ingeslagen. Vanuit een geloof in de ondersteuning die meer nadruk legt op de kwaliteit van leven dan alleen op de kwaliteit van de zorg. Natuurlijk is zorg belangrijk, maar ze mag het leven niet in de weg staan. Ze moet net prikkelen om meer aan het leven deel te nemen.”

“Wij streven met onze projecten naar autonoom wonen met 24/24 uur ADL-ondersteuning (ADL = activiteiten van het dagelijkse leven), mobiele interventies, vaste nachtondersteuning in een aantal projecten, maaltijden, individuele begeleiding, vervoer, een eigen verpleegkundige dienst en samenwerking met externe zorgaanbieders. Een wijkteam staat in voor de ondersteuning en de zorg en werkt hiervoor samen met welzijnsorganisaties, centra voor algemeen welzijn, thuiszorg en thuisverpleegkunde. We bieden zowel reguliere zorg als handicapspecifieke ondersteuning. We hebben met dit concept in februari 2019 de Top House Award gewonnen als inclusiebevorderend initiatief. Bij alles betrekken we de kwetsbare doelgroepen voor wie we werken.”

“De persoonsvolgende financiering is niet louter rozengeur en maneschijn, er zitten ook angels aan. Toch slagen we erin om méér te realiseren zonder dat de middelen evenredig gevolgd zijn. De vermaatschappelijking, maar ook de Rechtstreeks Toegankelijke Hulp (RTH), maakt mee het verschil. Het blijft een voortdurend evenwicht nastreven: zoveel mogelijk autonomie en individuele ondersteuning maar dan in de collectieve context van een wijk die de beperkingen overstijgt.” //

www.zewopa.be

foto: Rommy Severens

HOE RUN JE JE BESTAAN ALS MANTELZORGER?

“Als je naar het ziekenhuis moet voor een overleg over je kind bijvoorbeeld, dan bereid je je best voor alsof je naar een vergadering gaat”, zegt Noor Seghers. “Ook timemanagement komt goed van pas. Ik sprak erover met andere ouders met een kind met een handicap en ik deelde mijn ervaringen. Ik kreeg hierop heel toffe reacties en ik ging op zoek naar een boek met nog meer tips. Maar zo’n boek bleek niet te bestaan. Je vindt wel beleevingsverhalen van mantelzorgers, maar geen boek dat je uitlegt hoe je zo’n bestaan runt. Hoe je je zorg-levensbalans in evenwicht houdt. Er zat niets anders op dan zelf dat boek te schrijven. Maar dan wel met de ervaringsdeskundigheid van heel veel ouders erbij. Ik begon workshops te geven. Over zorg durven doorgeven (delegeren), over overleg met professionals (vergaderen, onderhandelen)... Alle managementvaardigheden vertaalde ik in praktische toepassingen voor ouders en tijdens de workshops kreeg ik veel andere tips van de deelnemers. Zo is het Magenta-Werkboek ontstaan.”

“Vandaag geven we met Magenta nog altijd workshops voor ouders die zorg dragen voor hun kind. Tips delen is belangrijk, maar ruimte creëren om ervaringen te delen al evenzeer. Elk individu is anders, elke context is anders en wat mensen opsteken tijdens zo’n workshop is ook heel verschillend. Ik zie het als een breed buffet, waar elk de dingen uitpikt waar hij of zij het meeste aan

Noor Seghers werkte jarenlang als managementtrainer. Toen haar dochter na een zware val een hersenletsel en een fysieke handicap kreeg, gaf ze haar baan op om mantelzorger te worden. Heel snel merkte ze dat haar managementvaardigheden haar goed van pas kwamen in haar nieuwe rol. Vandaag deelt ze tips en inzichten met andere ouders via workshops en het Magenta-Werkboek.

heeft. Veel mensen werken bijvoorbeeld met een to-do-lijst, die alleen maar langer lijkt te worden. Een tip is om niet alleen te kijken naar wat het meest dringend is, maar ook naar wat het meest belangrijk is. En dat kan bijvoorbeeld zijn: slaap inhalen. Door anders naar dingen te kijken, creëer je ruimte voor andere oplossingen, die je vaak verder brengen.”

Een simpel jaar

“Nog een voorbeeld: ben jij een chaotisch type dat moeilijk focus houdt? Hang dan in je keuken een bord waarop je elke dag een ‘klus van de dag’ noteert. Het is iets kleins, maar het helpt om die klus effectief aan te pakken. En is het een karwei dat je niet leuk vindt, doe het dan eerst. Zo zijn er honderden tips.”

“Zelf neem ik me voor om in 2020 een tip van een deelnemer ter harte te nemen. Zij had beslist om er een ‘simpel jaar’ van te maken. Ze nodigt heel graag mensen uit. Ze houdt van het sociaal contact en ze ontvangt mensen graag met een lekker etentje en zo. Dat doet ze dus niet meer. Ze nodigt wel nog veel mensen uit, maar eenvoudiger: met een kaasschotel of

frietjes in plaats van een uitgebreid diner. Daar gaat het om: niet inleveren op contacten, wel op voorbereidingstijd. Ik vind dat zelf een gouden tip.”

“Ouders zijn ontzettend creatief en krachtig, maar iedereen zit weleens op zijn tandvlees. In Magenta werken we met een team vrijwilligers en ervaringsdeskundigen. Wat ons vooral voldoening geeft, zeggen zij, is dat mensen terug geloven in hun eigen kracht. Natuurlijk is het moeilijk. Natuurlijk knaagt soms die twijfel: kan ik het wel. Maar bij elkaar vinden we bevestiging en kracht. Bevestiging dat we goed bezig zijn, dat we zelfvertrouwen mogen hebben. En dat we rust kunnen vinden, zonder dat de situatie zelf verandert.”

De Roze Kaart

“Daarnaast helpt Magenta ouders wegwijs. Het aanbod is groot in Vlaanderen, maar erg versnipperd. Het vergt veel tijd om alles uit te zoeken. Daarom hebben we voor

ouders van kinderen van 0 tot 14 jaar ‘De Roze Kaart’ ontwikkeld. Het is een instrument dat we voortdurend up to date houden.

Ook voor ouders van jongeren van 15 tot 25 jaar ontplooiën we vanaf

2020 een nieuw aanbod. Die

ouders van jongeren op de overgang naar volwassenheid zien veel op zich afkomen. We zoeken manieren om hen te ondersteunen.”

“Elke ouder die mantelzorg is voor zijn kind, doet dat met vallen en opstaan. Door elkaar tips te geven, kunnen we ons leven iets comfortabeler maken. Iedereen heeft zijn sterktes en zijn valkuilen. Zelf moet ik er bijvoorbeeld over waken dat ik niet teveel hooi op mijn vork neem. Maar als je je daarvan bewust bent, kan je op zoek gaan naar oplossingen en ontdekken wat je zelf nodig hebt om tijdig je batterijen terug op te laden.” //

www.magentaproject.be

Vlaams Expertisepunt Mantelzorg

Ben jij mantelzorg? Dan kan het Vlaams Expertisepunt Mantelzorg jou op weg helpen.

Stafmedewerker Sarah Van den Bogaert: “Het Vlaams Expertisepunt Mantelzorg verzamelt informatie, publicaties, tools en interessante links over mantelzorg en brengt deze samen op één plaats:

www.mantelzorgers.be. Mantelzorgers van personen met een handicap vinden bij ons onder meer informatie over opvangmogelijkheden en persoonsvolgende financiering, maar ook over de mantelzorgpremie of de combinatie tussen mantelzorg en werk. Verder willen we sensibiliseren en mantelzorgers bewustmaken van het feit dat ze mantelzorg zijn. Ouders die zorgen voor een kind met een handicap of partners van

een persoon met een handicap zien zichzelf bijvoorbeeld vaak niet als een mantelzorg. Professionals sporen we aan om mantelzorgers te zien als partners in de zorg.”

“Mantelzorgers zien vaak door de bomen het bos niet meer. Wij proberen hen wegwijs te maken. Daarnaast ondersteunen we mantelzorgers en organisaties met getuigenissen, tips en contacten en hebben we aandacht voor zelfzorg voor mantelzorgers. Tot slot biedt de website een kalender voor mantelzorgers, met activiteiten, informatiesessies en vormingen.” Een andere organisatie voor mantelzorgers is Magenta; zie artikel hiernaast. //

www.mantelzorgers.be

5 tips voor mantelzorgers

- 1 Bewaak je grenzen en durf af en toe tijd te nemen voor jezelf. Een ontspannende activiteit kan helpen om op adem te komen en om te kunnen blijven zorgen.
- 2 Durf professionele hulp in te schakelen. Door tijdelijk de zorg te laten overnemen, kan je de zorg langer volhouden.
- 3 Doe ook leuke dingen samen.
- 4 Praat erover met anderen. Je bent niet alleen.
- 5 Informeer je goed over de ondersteuningsmogelijkheden die er bestaan.

“Onze grootste voldoening is als we weer méér mensen kunnen helpen”

HET TEAM CIJFERS, BOEKHOUDING & BUDGET

Het VAPH werkt voor mensen en de mens staat altijd centraal in het beleid van het VAPH. Ja, zelfs als het over cijfers gaat. Want achter de cijfers zijn het de mensen en hun verhaal die primeren. Dat blijkt ten overvloede wanneer we kennismaken met het team Cijfers, Boekhouding en Budget.

“Cijfers, boekhouding en budget werken in één team samen, omdat een voortdurende afstemming erg belangrijk is”, opent teamcoördinator Marc Sevenhant. “Binnen het team zijn er vier subteams: boekhouding, begroting, monitoring en procesondersteuning. Samen goed voor 15 medewerkers.”

“De boekhouding bereidt de betalingen van budgetten, subsidies en facturen voor. De uitvoering zelf gebeurt sinds 2018 door het Dienstencentrum Boekhouding van het departement Financiën en Begroting van de Vlaamse overheid.

Het subteam begroting houdt het totaalbudget in het oog, zowel voor de mensen als de voorzieningen. Als het beleid van de overheid verandert, heeft dat uiteraard een impact op de begroting van het VAPH. We moeten erover waken dat de middelen halverwege het jaar niet op zijn.

De medewerkers van monitoring en cijfermatige analyse kijken onder meer hoeveel geld er nog voorhanden is om zorgbudgetten toe te kennen. We spelen zo kort mogelijk op de bal. Daarnaast geven we input aan de overheid. Zo berekenen we hoeveel middelen nodig zijn om alle ondersteuningsnoden te beantwoorden en wat er mogelijk is met minder middelen. Mee op basis van deze cijfers maakt de regering dan beleidskeuzes. De collega’s procesondersteuning en automatisering ten slotte, ondersteunen het hele team om zo efficiënt en geautomatiseerd mogelijk te werken.”

Het maximum realiseren

“Wij hebben geen rechtstreeks contact met de cliënten, maar een goed beheer van de middelen is wel belangrijk voor de mensen en voor de overheid”, zegt Anne Maes,

assistent-begrotingsexpert. “De begrotingsopvolging betekent dat we voortdurend moeten bijsturen. Dat is het moeilijkste van onze job: de middelen zijn beperkt, de noden zijn hoog, de timing is dikwijls krap, maar we doen er alles aan om in die complexe context het maximum te realiseren voor de mensen.”

Het team cijfers, boekhouding en budget maakt ook toekomstprognoses. “We moeten vooraf inschatten wat er over vijf jaar mogelijk zal zijn”, zegt projectmedewerker Tess Pype. “Dat is altijd een beetje alsof je in een glazen bol kijkt, want je weet niet welk beleid op dat moment gevoerd zal worden. Het is een ingewikkeld geheel van cijfers, scenario’s en berekeningen. Maar met een oprecht engagement. Onze grootste voldoening is als we weer méér mensen kunnen helpen. Een commercieel bedrijf berekent vooral hoeveel winst er gemaakt wordt, wij berekenen hoeveel mensen we kunnen helpen.”

“Dat klopt helemaal”, zegt adjunct van de directeur Nathalie De Brandt. “Een andere prioriteit is een correcte dienstverlening. We beseffen goed dat we voor mensen werken die de

Een commercieel bedrijf berekent vooral hoeveel winst er gemaakt wordt, wij berekenen hoeveel mensen we kunnen helpen.

foto: Ivan Coppieters

We beseffen goed dat we voor mensen werken die de middelen echt nodig hebben.

↑ Enkele medewerkers van het team Cijfers, Boekhouding en Budget

middelen echt nodig hebben. We bereiden duizenden betalingen voor en het geeft ons voldoening als alles vlot loopt en iedereen op tijd betaald wordt.

Het verschil maken

“Natuurlijk zouden we het liefst hebben dat we alle wachtlijsten konden wegwerken. We berekenen wat er nodig is aan middelen, maar het is de regering die beslist”, zegt Marc Sevenhant.

“En toch slagen we erin om het verschil te maken voor de mensen”, zegt Tess Pype. “Dankzij onze berekeningen van de noden en de behoefte aan meer middelen is er toch weer een stap vooruit gezet. Als uit onze monitoring blijkt dat we weer extra

mensen kunnen helpen, geeft dat een goed gevoel.”

“Belangrijk is dat we cijfers aanreiken die een debat op basis van objectieve gegevens mogelijk maken”, zegt Marc Sevenhant. “We hebben onze berekeningen van de noden kunnen voorstellen in de Commissie Welzijn van het Vlaams Parlement. Met cijfers in de hand kan je politici bewust maken van de impact van hun beleidskeuzes.”

Efficiënte werking

De man die ervoor zorgt dat alle processen in het team Cijfers, Boekhouding en Budget vlot lopen, is projectleider Ivan Coppieters. “Mijn rol is louter ondersteunend, maar daarom niet minder belangrijk. Hoe efficiën-

ter de dienstverlening verloopt, hoe beter voor iedereen. Voor de cliënten in de eerste plaats, maar ook voor de medewerkers en de overheid. Als collega’s en beleidsmakers op een snelle en eenvoudige manier rapporten met cijfergegevens en indicatoren kunnen downloaden, kunnen zij hun werk beter doen. Hoewel er dikwijls eerst wat weerstand is tegen verdere automatiseringen, merk ik toch wel appreciatie voor wat we doen. Automatisering zorgt er ook voor dat het risico op fouten daalt. En ook dat is erg belangrijk voor onze cliënten.” //

Wie graag meer cijfergegevens wil zien van het VAPH, vindt die op de website www.vaph.be.

DE HANDEN UIT DE MOUWEN BIJ LABIOMISTA IN GENK

“DAT HEBBEN WE TOCH WEER GOED GEDAAN SAMEN!”

Elke dag verzorgen mensen met een handicap de struisvogels, lama's en dromedarissen op het prachtige terrein van LABIOMISTA in Genk. Natuurbelevingscoach Karolien Deprez begeleidt de deelnemers bij het voederen van de dieren en het schoonmaken van de stallen. “We verdelen het werk, maar we nemen ook tijd om te genieten van de omgeving, de dieren en elkaars gezelschap.”

In het voorjaar 2019 opende LABIOMISTA – een ‘ode aan de mix van het leven’ – in de wijk Zwartberg in Genk. De plek wil een kruisbestuiving tussen kunst, wetenschap en maatschappij zijn. Het is een initiatief van kunstenaar Koen Vanmechelen, voor wie LABIOMISTA een ‘evolue-

rend kunstwerk’ is, een broedplek voor nieuwe ideeën en een plaats van ontmoeting voor alle soorten op deze wereld. Het domein telt 24 hectare, waarvan de helft is aangelegd met een wandel- en rolstoelpad. In de andere helft krijgt de natuur meer vrij spel.

Mens en samenleving, kunst en wetenschap, diversiteit en duurzaamheid: het zijn belangrijke thema's in het werk van Koen Vanmechelen. Ook LABIOMISTA is een veelomvattend verhaal, in Genk, de meest diverse stad van Vlaanderen. Voor het project gingen de kunstenaar en de stad Genk een diepgaande samenwerking aan. De inkomsten van LABIOMISTA worden integraal geïnvesteerd in het park en in buurtprojecten. De ambitie is om de hele wijk Zwartberg ermee op te tillen.

Echte inclusie

“Inge Kindt, echtgenote van Koen Vanmechelen, is ‘open farm manager’

van LABIOMISTA. Zij koos er van in het prille begin voor om personen met een handicap actief te betrekken. Dat is het mooie eraan: het is geen 'inclusie' die er achteraf wordt ingepast, maar inclusie in de ware betekenis van het woord. Daarom werken wij hier heel graag aan mee. Samen met covid-a hebben we een 'natuurbelevingscoach' in dienst genomen, die ter plekke de mensen met een handicap begeleidt" vertelt directeur Johan Vanroye van de regenBOog vzw. Die natuurbelevingscoach heet Karolien Deprez. Samen met deelnemers met een handicap verzorgt en voedert ze de dieren en maakt ze de stallen schoon. "Iedereen hier vindt het leuk om met de dieren om te gaan", vertelt Karolien. "Het contact met de dieren is bijzonder en ze geven veel liefde terug. Het is een grote verantwoordelijkheid om de dieren te verzorgen, maar het is vooral erg leuk. De natuur is prachtig hier, de omgeving rustig en het werk gemoedelijk. Iedereen die meewerkt, doet dat vanuit zijn talenten en op zijn eigen tempo."

De dieren in LABIOMISTA zitten gemixt en krijgen veel ruimte. "Ik ben ergotherapeut en ik heb eerder als opvoedster gewerkt", zegt Karolien. "In het begin heb ik moeten leren omgaan met de verschillende dieren: lama's, kippen, dromedarissen, struisvogels... Elke dag krijg ik de hulp van andere deelnemers. Sommigen van hen zijn cliënt bij de regenBOog vzw of covid-a, maar we werken ook samen met BuSo-scholen. Ook jongeren die thuis wonen of zelfstandig wonen, zijn van harte welkom om een handje toe te steken. De financiering gebeurt via het persoonsvolgend budget (PVB) en rechtstreeks toegankelijke hulp (RTH)."

"Het is fijn om de deelnemers bezig te zien. We verdelen het werk en dat loopt heel vlot. Er zijn meer dan 120 dieren waarover wij ons ontfermen, maar we nemen ook de tijd om te kijken, te genieten en te praten. Op het einde van de dag delen we allemaal het gevoel: 'Dat hebben we toch weer goed gedaan samen!' En dan keren we allemaal met een tevreden gevoel naar huis terug." //

www.labiomista.be
www.deregenboog.be
www.covida.be

Paula Maenen:

"Hier is altijd van alles te doen en de dieren zijn allemaal even lief. Maar de dromedaris vind ik indrukwekkend groot. Ik doe ook veel andere dingen: ik ga graag naar de regenBOog vzw en ik ben ook vrijwilliger bij het rolstoeldansen."

Paul Vanhees:

"Ik kom meestal op vrijdag helpen. Ik geef de dieren te eten. Soms heb ik wel nog wat schrik van de struisvogels en de lama's."

Mireille Houben

"Ik doe keiveel activiteiten. Ik speel saxofoon in een bandje. We treden geregeld op met bekende liedjes van Will Tura en zo. Maar op woensdag kom ik hier een handje toesteken. Wat ik het liefste doe? De stallen uitmesten. Echt waar! En de Alpaca's zijn heel bijzonder. Ze spuwen en dat is keigrappig"

Patrick Panis:

"Ik hou elke woensdag de stallen van de kippen proper en ik geef ze te eten."

Overlijden Inge Kindt

Bij het ter perse gaan van Sterk vernemen we het overlijden van Inge Kindt op 25 november 2019. Inge lag mee aan de oorsprong van LABIOMISTA. Meer dan 20 jaar leidde ze het team voor de verzorging van de honderden dieren in het wereldbekende Cosmopolitan Chicken Project van kunstenaar Koen Vanmechelen, haar echtgenoot. Sinds 2018 managede ze de Global Open Farm, waar ze jongeren met een handicap begeleidde. Die samenwerking zette ze verder in het natuurbelevingsproject van LABIOMISTA.

VEEL GESTELDE VRAGEN

19.745 personen met een handicap (en hun wettelijk vertegenwoordigers) ontvingen midden oktober een brief over de aanpassing van hun persoonsvolgend budget (PVB). Na deze aanpassing beschikt iedereen met een gelijkwaardige ondersteuningsnood over een gelijkwaardig budget. Voor een 10.000 personen gaat het om een daling, voor een 8.000-tal gaat het over een stijging. Vorig jaar was er trouwens al een eerste inhaalbeweging. Toen werd al 12 miljoen geïnvesteerd bij voorzieningen waar het budget van de cliënten beduidend lager was dan bij voorzieningen met gelijkaardige profielen.

De aanpassing gaat geleidelijk in en gebeurt over 4, 5 of 8 jaar. Vergunde zorgaanbieders engageren zich om, ongeacht of het budget daalt of stijgt, dezelfde ondersteuning verder te bieden die iemand had op 31 december 2016 (voor zover de ondersteuning niet gewijzigd is sinds 1 januari 2017). De aanpassing is immers het gevolg van de in het verleden om allerlei redenen, historisch gegroeide ongelijkheden in de financiering van de voorzieningen. Begrijpelijk dat dit bij velen vragen oproept. Daarom heeft een communicatieoverleg, bestaande uit gebruikersorganisaties, bijstandsorganisaties, het VAPH... een factcheck opgesteld.

Een en ander werd toegelicht tijdens informatiesessies voor gebruikers en in alle provincies. Kon je er niet bij zijn, dan vind je de presentatie en volledige factcheck op www.vaph.be. Daar staat ook de in Gent gefilmde infosessie online.

De meest gestelde vragen lichten we er voor jou hier uit.

GELIJKWAARDIGE BUDGETTEN

voor gelijk(w)aardige ondersteuning

Mijn budget daalt.

Kan of moet ik nu een hoger budget aanvragen?

Nee. Heb je je ondersteuning niet veranderd sinds 1 januari 2017? Dan krijg je dezelfde ondersteuning van je zorgaanbieder. Een hoger budget aanvragen hoeft niet.

Kun je aantonen dat je ondersteuningsnood sinds 1 januari 2017 beduidend groter en intensiever is geworden, dan kun je overwegen de herzieningsprocedure te doorlopen. Blijkt na die procedure dat je meer budget nodig hebt, dan wordt je vraag geprioriteerd.

Sommige vergunde zorgaanbieders ondervinden moeilijkheden om zorggarantie te bieden. Het VAPH zet daarom coachingstrajecten op, om hen te begeleiden bij het onderzoeken van perspectieven en hoe ze zorggarantie kunnen bieden.

Hoe wordt mijn nieuwe budget berekend?

Het VAPH berekent je nieuwe budget op basis van de informatie die je zorgaanbieder aan het VAPH bezorgde. Die informatie gaat over welke ondersteuning je van je zorgaanbieder kreeg en hoe vaak je die ondersteuning kreeg op 31 december 2016.

Mijn budget stijgt.

Krijg ik hetzelfde budget als ik mijn ondersteuning ergens anders organiseer vanaf nu?

Ja. Een persoonsvolgend budget is een budget dat bij jou hoort. Jij beslist hoe en waar je je persoonsvolgend budget inzet. Wil je de ondersteuning die je krijgt veranderen? Wil je (voor een deel van de ondersteuning) een beroep doen op een andere zorgaanbieder? Wil je bijvoorbeeld een deel van je budget thuis inzetten? Dat kan.

Bespreek je wensen eerst met je vergunde zorgaanbieder. Wil je je contract met je zorgaanbieder stopzetten of wijzigen? Respecteer dan de opzegtermijn. Zorg er ook voor dat je nieuwe ondersteuning goed geregeld is voor je je ondersteuning bij je oude zorgaanbieder stopt. Een bijstandsorganisatie kan je daarbij ondersteunen, als je dat wenst.

MOBILITEIT MET EEN HANDICAP

Heb je hulp nodig bij verplaatsingen door jouw handicap? Maak dan zeker gebruik van de steunmaatregelen om je verplaatsingen te vereenvoudigen of financieel haalbaar te maken.

Naast de financiële tegemoetkomingen, bieden zowel De Lijn, de NMBS als de MIVB ondersteuning aan personen met een handicap. De NMBS zorgt voor persoonlijke assistentie voor reizigers met beperkte mobiliteit in de stations. In Brussel kan je met de taxibus van de MIVB overal geraken. In de metrostations krijg je assistentie. De MIVB zet toegankelijke bussen in op verschillende lijnen. Alle belbussen van De Lijn zijn uitgerust met een lift. Zo kunnen ook rolstoelgebruikers gemakkelijk mee. Heb je moeilijkheden om het openbaar vervoer te nemen of wil je een traject oefenen? Dan kan je een beroep doen op een OV-buddy.

Kan je geen gebruikmaken van het openbaar vervoer?

Bij de Diensten voor Aangepast Vervoer (DAV) kan je terecht voor vervoer van deur tot deur. Deze diensten zijn bestemd voor personen met mobiliteitsbeperkingen die geen gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer. Ook de vrijwilligers van de

Minder Mobielen Centrale kunnen je helpen.

Eigen vervoer

Ook om het eigen vervoer te vergemakkelijken zijn er voordelen en vrijstellingen. Zo is er een specifiek btw-attest voor voertuigen, waarmee je recht hebt op btw-vermindering en een vrijstelling van de belasting op inverkeerstelling (BIV) en de jaarlijkse verkeersbelasting.

Vervoer van en naar school

Voor verplaatsingen naar school kunnen kinderen die een rolstoel gebruiken of die zich zelfstandig kunnen verplaatsen maar omwille van cardio-respiratoire of locomotorische aandoeningen geen 300 meter kunnen stappen, een tegemoetkoming krijgen van het VAPH. Deze tegemoetkoming kan dienen om het vervoer met eigen wagen of een taxi naar school te betalen.

In het buitengewoon onderwijs wordt het leerlingenvervoer georganiseerd door de school.

Gratis vervoer voor je organisatie?

Welzijnsorganisaties die nood hebben aan eigen vervoer, kunnen hiervoor samenwerken met Special Ad. Special Ad neemt de aankoopkosten van de wagen op zich, de non-profitorganisatie betaalt de gebruikskosten: verzekering, brandstof, onderhoud, belasting... Het bedrijf stelt voertuigen ter beschikking, waarvoor het sponsoring zoekt bij lokale ondernemers. In ruil krijgen die ondernemers met advertentiestickers zichtbaarheid op de wagen. Hoe meer een adverteerder betaalt, hoe groter de sticker. Ook organisaties die al een wagen hebben, kunnen via deze manier van sponsoring een duwtje in de rug krijgen. // Meer weten? www.specialad.be

Vervoer van en naar het werk of opleiding

Voor je verplaatsingen met een persoonlijk vervoermiddel (auto, taxi...) van en naar het werk of een opleiding, kan je van de VDAB een tegemoetkoming krijgen in geval van een arbeidshandicap. //

Alle informatie en nuttige linken op www.vlaanderen.be/mobiliteit-met-een-handicap.

VAPH

VLAAMS AGENTSCHAP VOOR
PERSONEN MET EEN HANDICAP

KRIJG JE GRAAG
NOG MEER VAPH-NIEUWS?
ABONNEER JE OP DE
DIGITALE VAPH-NIEUWSBRIEF

www.vaph.be/nieuwsbrief

foto: Filip Erkens

Het VAPH zorgt voor personen met een handicap

Ben je van plan een hulpmiddel aan te kopen?

Het VAPH zorgt voor een tegemoetkoming voor hulpmiddelen zoals de aanpassing van je woning, de aankoop van een brailleleesregel of het inschakelen van een tolk voor doven en slechthorenden.

Je kunt ook een beroep doen op **rechtstreeks toegankelijke hulp voor lichte of tijdelijke ondersteuning**. Dan kun je jouw ondersteuning samenstellen uit een pakket van begeleiding, dagopvang en/of verblijf. Die hulp is zonder aanvraagprocedure toegankelijk: je kunt gewoon contact opnemen met de dienstverlener van rechtstreeks toegankelijke hulp.

Heb je nood aan meer zorg en ondersteuning?

Dan kun je als meerderjarige bij het VAPH een persoonsvolgend budget aanvragen. Dat budget biedt de mogelijkheid om zorg in te kopen bij je eigen netwerk, bij een dienst thuiszorg, bij poetsdiensten, professionele zorgverleners of bij een zorgaanbieder die vergund is door het VAPH.

Voor **kinderen en jongeren** zijn er verschillende mogelijkheden: een persoonlijke-assistentiebudget of opvang en begeleiding, zowel bij jou thuis als bij een VAPH-zorgaanbieder.

Het VAPH zet in op autonomie en levenskwaliteit van personen met een handicap.

Een vraag aan het VAPH?

Heb je een vraag over jouw dossier of een aanvraag voor een persoonsvolgend budget of hulpmiddelen? Of wil je meer info over het systeem van de persoonsvolgende financiering?

Bel de nieuwe VAPH-lijn via het nummer **02 249 30 00**.

Voor meer informatie over de aanvragen voor minderjarigen:

wvg.vlaanderen.be/jongerenwelzijn of via het nummer **0800 900 33**.

Meer informatie?

- Surf naar www.vaph.be
- T **02 249 30 00**
- www.vaph.be/contacteer-ons